

Debreceni Ítéltábla

Bf.III.142/2015/4.

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2015. május 12. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

Ítéletet:

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette miatt a vádlott ellen indított büntető ügyben a Miskolci Törvényszék 2015. január 29. napján kihirdetett 5.B.1062/2014/16. számú ítéletét megváltoztatja.

A szabadságvesztés mértékét 2 (kettő) évre enyhíti.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A nyilvános ülésen 5000 (ötezer) Ft bűnügyi költség merült fel, mely az állam terhén marad.

Indokolás:

A Miskolci Törvényszék ítélete ellen az ügyész a büntető anyagi jogi szabályok megsértése miatt a vádlott javára jelentett be fellebbezést.

A vádlott és a védője 3 napot tartottak fenn, majd a védő elsődlegesen felmentés, másodsorban a büntetés enyhítése érdekében élt a perorvoslati jogával, míg a vádlott nem jelentett be fellebbezést. A másodfokú eljárásban a védő a fellebbezésének irányát elsődlegesen az ítélet hatályon kívül helyezésére is kiterjesztette, mivel álláspontja szerint a tényállás hiányosan lett felderítve, ezért több tanú kihallgatása szükséges.

A fellebbviteli főügyészség az átiratában az ügyészi jogorvoslatot fenntartotta, és indítványozta, hogy az ítéltábla csupán annyiban változtassa meg az elsőfokú bíróság határozatát, hogy a szabadságvesztés mértékét 2 évre enyhítse, egyebekben az elsőfokú döntést hagyja helyben.

Az ítéltábla a fellebbezésekkel megtámadott elsőfokú ítéletet a Be. 348. §-ának (1) bekezdése alapján az azt megelőző bírósági eljárással együtt teljes terjedelmében - a Be. 361. §-ának (1) bekezdése értelmében - nyilvános ülésen bírálta felül. Ennek során megállapította, hogy a törvényszék az eljárási szabályokat betartva folytatta le a bizonyítást. A büntető ügy eldöntéséhez szükséges releváns bizonyítékokat feltárta. A

vádlott és a védő által előterjesztett bizonyítási indítványoknak részben helyt adott, amelyeket elutasított, annak indokát adta a határozatában. Ezek az indokok helytállóak, további bizonyítás felvételét a másodfokú bíróság sem látta szükségesnek. A törvényszék a rendelkezésére álló bizonyítékokat külön-külön, és azokat egymással is összevetve értékelte. Kizárta, hogy a sértett szűrt sérülését a vádlotton kívül más személy okozhatta. Mindezek alapján az állapítható meg, hogy az elsőfokú bíróság az indokolási kötelezettségének mindenben eleget tett.

A tényállás megalapozott. Leírási hiba miatt csupán annyi helyesbítés szükséges, hogy a bűncselekmény eszköze hegyes tárgy volt (ítélet 5. oldal 1. bekezdése és 6. oldal 1. bekezdése).

Ezzel a Be. 351. §-ának (1) bekezdése értelmében a törvényszék által rögzített tényállás irányadó a másodfokú eljárásban.

A vádlott terhére megállapított, közvetlen életveszélyt előidéző, testi épség elleni bűncselekményének jogi minősítése helyes és törvényes, azt érdemben senki nem vitatta.

Az elsőfokú bíróság jórészt feltárta a vádlott javára és terhére értékelhető bűnösségi körülményeket, amelyeket azonban szükséges helyesbíteni, kiegészíteni.

Nincs enyhítő hatása a szerelemfáltásnak, mint emberileg méltányolható motívumnak, ahogy azt a törvényszék megállapította. A jelen ügyben a vádlott volt az, aki nem tudta feldolgozni barátnőjének szakítását, és azt, hogy már más személlyel (a sértettel) él együtt. Ez nem szerelemfáltás, enyhítő körülményként nem szolgálhat a vádlott javára.

A vádlott a tettét az utcán, buszmegállóban követte el, ahol a tanúvallomások alapján kívülálló személyek is tanúi voltak a magatartásának, ezért a garázda jellegű elkövetési módot súlyosító körülményként kell értékelni.

Az eddig írtak alapján, mivel az ítélet tábla az ítélet hatályon kívül helyezésére nem talált indokot, ahogy a vádlott felmentésére sem, így a védő ezirányú indítványai nem foghattak helyt.

Itt kell utalni arra, hogy megalapozott tényállás esetén a bizonyítékok felülmérlegelésére a másodfokú bíróságnak nincs törvényes lehetősége. A vádlott felmentésére - bár erre a védő részleteiben nem tért ki - kizárólag a bizonyítékok tilalmazott eltérő értékelése és mérlegelése vezethetett volna.

A törvényszék a 4/2013. BK. véleményben írtakra figyelemmel helyesen döntött, amikor a vádlottal szemben a 2012. évi C. törvény rendelkezéseit alkalmazta. Ezen indokokkal az ítélet tábla egyetért.

Az elsőfokú bíróság a vádlottal szemben 3 év szabadságvesztést szabott ki, melynek végrehajtását 4 év próbaidőre felfüggesztette. Ezzel anyagi jogi szabályt sértett, hiszen a 2012. évi C. törvény csak a 2 évet meg nem haladó szabadságvesztés esetén teszi lehetővé a végrehajtás felfüggesztését (Btk. 85. § (1) bekezdés).

A vádlott büntetlen előéletére figyelemmel helyes volt a végrehajtás próbaidőre történő felfüggesztése. Tartama törvényes és szükséges is az elkövetett bűncselekmény tárgyi súlyát szem előtt tartva. Az ítélet tábla osztva a vádhatóság álláspontját, értékelve a bűncselekmény elkövetésétől a jogerős elbírálásig eltelt több, mint 2 év időmúlást, a szabadságvesztés tartamát 2 évre enyhítette.

Az elsőfokú bíróság egyéb rendelkezéseit érintetlenül hagyta, mivel azok helyesek és törvényesek.

Az eddig írtakra figyelemmel az ítélet tábla a törvényszék ítéletét a Be. 372. §-ának (1) bekezdése alapján részben megváltoztatta, míg egyéb rendelkezéseit a Be. 371. §-ának (1) bekezdését alkalmazva helybenhagyta.

A bűnügyi költségről a másodfokú bíróság a Be. 381. §-ának (2) bekezdése értelmében határozott, a védői fellebbezés eredményessége okán.

Debrecen, 2015. május 12. napján

Dr. Elek Margit sk. a tanács elnöke, Dr. Diószegi Attila sk. a tanács tagja, előadó,
Dr. Szabó József sk. a tanács tagja

Záradék:

A Miskolci Törvényszék 5.B.1062/2014/16. számú ítélete a másodfokú ítéletben írt változtatással jogerőre emelkedett és a szabadságvesztés kivételével végrehajtható.

Debrecen, 2015. május 12. napján

. Elek Margit sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Kiadó.